

nem FN og ikke igennem en NATO-styrke, der, uanset hvilke spidsfindigheder man prøver at gå ud i, er krigsførende i øjeblikket.

Jeg tror, det var hr. Hans Engell, der brugte formuleringen, at man havde tillid til regeringen, og jeg synes egentlig, at det er et godt udtryk: tillid. Om man stemmer ja eller nej, handler meget om, hvorvidt man har tillid til, at den regering, som skal forvalte det her mandat, og den organisation, NATO, som skal forvalte mandatet, gør det på en ordentlig måde. Det har hr. Hans Engell, det har vi ikke. Vi har ingen tillid til regeringens handlemåde i denne her sag eller til NATO's handlemåde.

Vi har det ikke, når vi snakker generelt om krisen i det tidligere Jugoslavien. Personlig erkendte jeg, at der var et eller andet, der ikke var helt, som det skulle være, dengang hundreder tusinder af unge serbere og kosovoalbaniere i begyndelsen af 1990'erne deserterede fra den jugoslaviske forbundshær og sagde: Vi vil ikke bidrage til Milosevic's etniske udrensninger. Vi vil ikke være med til det, vi flygter, vi vil ikke være med til det spil, som Milosevic laver. Vi er ikke nationalister.

En del af dem søgte til Europa, og en ganske lille del søgte til Danmark. Og hvad skete der så i Danmark? Blev den røde løber rullet ud? Blev de modtaget som de helte, de var, fordi de bekæmpede nationalisten Milosevic? Nej, de fik fem fingre i bagdelen og besked om, at de bare kunne skrubbe hjem, for de risikerede ikke mere end et par års fængsel, som det blev udtrykt i dokumenter fra det danske Udenrigsministerium.

På det tidspunkt begyndte nogle af os at forstå, at det her handlede ikke om en kamp mod Milosevic, for da havde man muligheden for at begynde. Man har haft mange muligheder siden, i forbindelse med Dayton, i forbindelse med støtte til den serbiske opposition osv., muligheder, som systematisk ikke er blevet udnyttet. Der har været andre dagsordener.

Heller ikke når det gælder det konkrete humanitære, kan vi sige, at vi lider af den store tillid til regeringen. På Det Udenrigspolitiske Nævns møde i lørdags appellerede Enhedslisten til, at Danmark åbnede for flygtninge fra Makedonien. Nu må jeg ikke referere fra Det Udenrigspolitiske Nævns møder, men efterfølgende var det jo klart, at det blev antydnet, at det var at gå Milosevic's ærinde. Den politik holdt vist 8 timer, eller var det 12, så blev man nødt til at revidere den.

Nej, der er ikke grundlag for at have den store tillid til regeringen og til NATO, heller ikke når det gælder de humanitære aspekter.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Hr. Søren Søndergaard citerede mig for bemærkningen om, at jeg har tillid til regeringen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er ikke en generel opfattelse, men møntet på den situation, vi har, den dybt alvorlige situation, vi har i det tidligere Jugoslavien.

Jeg mener, at regeringen i de tilfælde, hvor der har skullet udsendes danske styrker, har forelagt Folketinget beslutningsforslagene på en fair måde, givet alle partier mulighed for at tilkendegive sig og også her i Folketingssalen stemme om, hvorvidt de kunne tilslutte sig danske aktioner eller ej.

Jeg synes også, det var værd at notere, at udenrigsministeren så klart sagde, at såfremt der måtte ske ændringer i mandatet, i anvendelsen af den styrke, der nu sendes til Albanien, vil det spørgsmål også blive forelagt Folketinget. Det understregede ministeren meget klart.

Det, der så står tilbage, og det er det, jeg godt vil spørge hr. Søndergaard om, er: Hvad er egentlig Enhedslistens bud på løsningen af den humanitære katastrofe, vi oplever? Vi hører en Enhedsliste, som kritiserer NATO's beslutning om angreb, som kritiserer indsatsen for at lette det humanitære arbejde. Det er, undskyld udtrykket, sikkerhedspolitiske gratister, vi her oplever kritisere den indsats, som bæres af danske og allierede styrker i en meget, meget vanskelig situation.

Det er for letkøbt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg håber, at også andre ministre end de her tilstedeværende har hørt hr. Søren Søndergaards usdigelse af tilliden til regeringen. Det skal man huske, når man skal indgå aftaler.

Nu siger hr. Engell, at han også tager lidt forbehold med sin tillid. Men hvad betyder ordet tillid? Det betyder selvfølgelig, at der er troværdighed. Det betyder ikke, at man absolut må synes, at det er den bedste regering – den ved jeg godt hr. Engell gerne selv vil være med i – men tillid kan man vel også have til en regering, som man ikke er enig med i alle spørgsmål.